

רשומות

קובץ התקנות

1 ביולי 1977

3732

ט"ו בתמוז תשל"ז

עמוד

2076	הודעה בדבר עובדי הציבור (שינוי תארים), תשל"ז-1977.
2077	תקנות סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 3) (תיקון), תשל"ז-1977.
2077	תקנות מס שבה מקרקעין (תוספת מס) (תיקון מס' 2), תשל"ז-1977.
2078	תקנות המים (היטל איוון), תשל"ז-1977.
2082	תקנות המים (הענקות), תשל"ז-1977.
2085	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), תשל"ז-1977.
2086	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תשל"ז-1977.

מדור לשלטון מקומי

2093	חוק עזר לאונו (מודעות ושלטים), תשל"ז-1977.
2094	חוק עזר לנשר (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבניינים) (תיקון), תשל"ז-1977.

מקודת עובדי הציבור (שינוי תאריכים), 1940

הודעה בדבר שינוי תאריכים של שרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת עובדי הציבור (שינוי תאריכים), 1940 (להלן – הפקודה), אני מודיע לאמור:

1. בתוספת לפקודה, מתחת לשורת "שר הדואר" שר התקשורת, יבוא: <u>סדר א'</u> <u>סדר ב'</u> "שר המסחר והתעשייה – שר האנרגיה והתשתית חוק רשות לאומית לאנרגיה, תשל"ז–1977² חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), תשכ"א–1960³ שר המסחר והתעשייה שר התעשייה, המסחר והתיירות שר המשטרה שר הפנים שר העבודה – שר הבינוי והשיכון תקנות "שעת-הירום (רישום ציוד וגיוסו)", תשי"ז–1956⁴ חוק רישום ציוד הנדיים, תשי"ז–1957⁵ חוק בינוי ופינוי של אזורי שיקום, תשכ"ז–1965⁶ חוק התכנון והבניה, תשכ"ה–1965⁷ חוק הדרכים (שילוט), תשכ"ו–1966⁸ חוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, תשכ"ט–1969⁹ חוק התיאום המודולרי, תשל"ג–1972¹⁰ שר הפיתוח שר האנרגיה והתשתית חוק התוספות לזכויות החשמל (תשלומים בעד חיבור למערכת חשמל), תשכ"ד–1963¹¹ חוק התוספות לזכיון החשמל (תיקון הזכיון), תשל"ל–1970¹² שר השיכון שר הבינוי והשיכון שר התיירות שר התעשייה, המסחר והתיירות	2. תחילתה של הודעה זו מיום י"ב בתמוז תשל"ז (28 ביוני 1977). 3. להודעה זו ייקרא "הודעה בדבר עובדי הציבור (שינוי תאריכים), תשל"ז–1977".	תיקון התוספת תחילה השם

מנחם בגין
ראש הממשלה

י"ד בתמוז תשל"ז (30 ביוני 1977)
(תמ 7831)

1 ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 40; י"פ תשי"א, עמ' 534.	7 ס"ח תשכ"ה, עמ' 307.
2 ס"ח תשל"ז, עמ' 61.	8 ס"ח תשכ"ו, עמ' 6.
3 ס"ח תשכ"א, עמ' 12.	9 ס"ח תשכ"ט, עמ' 218.
4 ק"ח תשי"ז, עמ' 334; ס"ח תשל"ז, עמ' 80.	10 ס"ח תשל"ג, עמ' 16.
5 ס"ח תשי"ז, עמ' 145.	11 ס"ח תשכ"ד, עמ' 28.
6 ס"ח תשכ"ה, עמ' 279.	12 ס"ח תשל"ל, עמ' 148.

חוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה – 1965

תקנות סדר הדין הפלילי

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 201ב, 214 ו-227 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה – 1965, וסעיף 47 לחוק בתי המשפט, תשי"ז – 1957, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 3

1. במקום תקנה 3 לתקנות סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 3), תשל"ז – 1977, יבוא:
"תחילה 3. תחילתן של תקנות אלה שלושים יום לאחר פרסומן; אולם לגבי עבירות תעבורה שהן עבירות קנס תהיה תחילתן ביום כ"ב בטבת תשל"ח (1 בינואר 1978), ועד ליום האמור ינהגו בטופס שבתוספת השניה לצו התעבורה (עבירות קנס), תשכ"ז – 1966, כאילו הוא בתוקף, אף לאחר ביטולו של הצו."

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה ביום כ"ז בסיון תשל"ז (13 ביוני 1977).

השם

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 3) (תיקון), תשל"ז – 1977."

מנחם בגין
שר המשפטים

י' בתמוז תשל"ז (26 ביוני 1977)
(תמ 70666)

1. ס"ח תשכ"ה, עמ' 161; תשכ"ט, עמ' 154; תשל"ה, עמ' 218.
2. ס"ח תשי"ז, עמ' 148.
3. ק"ת תשל"ז, עמ' 1943.
4. ק"ת תשל"א, עמ' 1184.

חוק מס שבת מקרקעין, תשכ"ג – 1963

תקנות בדבר פטור מתוספת מס

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 9 ו-115 לחוק מס שבת מקרקעין, תשכ"ג – 1963, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 13

1. בתקנה 13(ב) לתקנות מס שבת מקרקעין (תוספת מס), תשל"ה – 1974, בסופה יבוא:

"במכרה לעובד שאושר כאמור או לבן-זוגו קרקע פנויה (להלן – מגרש) לצורך בניית דירה למגורי העובד, יפטור שר האוצר על פי המלצת שר העבודה, מתוספת מס בשל אותה מכירה, בתנאי שהותל בבניית הדירה תוך שלושים חודש מיום המכירה, ובלבד שאם ניתן לבנות על המגרש, על פי תקנות שהותקנו מכוח חוק התכנון והבניה, תשכ"ה – 1965, שהיו בתוקף ביום הרכישה יותר מדירה אחת, יינתן הפטור רק לגבי אותו חלק משווי המגרש המתייחס לדירה שתשמש למגורי העובד; הפטור לפי תקנת משנה זו ינתן לעובד או לבן-זוגו בשל אותה העתקת מגורים פעם אחת בלבד."

השם

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס שבת מקרקעין (תוספת מס) (תיקון מס' 2), תשל"ז – 1977."

יהושע רבינוביץ
שר האוצר

כ"ז בסיון תשל"ז (13 ביוני 1977)
(תמ 723000)

1. ס"ח תשכ"ג, עמ' 156; תשל"ה, עמ' 159.
2. ק"ת תשל"ה, עמ' 140; תשל"ז, עמ' 669.
3. ס"ח תשכ"ה, עמ' 307; תשל"ז, עמ' 253.

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר היטל איזון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, תשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמגים עליו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" — מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;
"מערכת הפקה מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושיו השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

"נקודת מעבר" —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתיחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן; ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; ס"ח תשל"ו, עמ' 140.

"נקודת מדידה" —

- (1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;
(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;
- "כמות מים מוקצית" — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב.
- "כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצית;
- "כמות המים המסופקת", לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;
- "הוצאות הפקה" — ההוצאות להפעלה והנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקת המים;
- "עלות המים" — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;
- "יחידת מים" — מטר מעוקב של מים;
- "מחיר מים" — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף.

דרד החישוב של עלות מים

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.
- (ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.
- (ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

תשלום היטל איזון בהתאם לעונות ולמטרת המים

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיזון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת, על צריכתו העצמית ועל כל כמויות המים שסיפק לכל אחד מצרכניו בנפרד; החיוב בתשלום ייעשה בהתאם לחלוקה לעונות שברשיון ההפקה.
- (ב) שיעורי היטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

שיעור היטל האיזון על מים בחקלאות

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ישלם היטל איזון בשיעורים המפורטים להלן:
- (1) כאשר עלות המים היא 52.5 אגורות למ"ק או למטה מזה —
- (א) על כמות המים המוקצית — 7.5 אגורות למ"ק;
- (ב) על כמות מים נחרגת — 45.0 אגורות למ"ק;
- (ג) על תוספת מים גמישה לחקלאות — 45.0 אגורות למ"ק.

- (2) כאשר עלות המים היא בין 52.5 אגורות למ"ק לבין 75.0 אגורות למ"ק —
 (א) על כמות המים המוקצית — פטור;
 (ב) על כמות מים נהרגת — 45.0 אגורות למ"ק;
 (ג) על תוספת מים גמישה לחקלאות — 45.0 אגורות למ"ק.

סייגים בדבר היטל
 איזון על מים
 לחקלאות —
 היטל חלקי

5. מי שהייב בויטל כאמור בתקנה 4(1) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 52.5 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 52.5 אגורות למ"ק.

6. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 52.0 אגורות למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצית כדלקמן:

שיעור היטל
 איזון על מים
 לחקלאות
 במקרים מיוחדים

- (1) בכל הארץ — 7 אגורות למ"ק;
 (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 6.5 אגורות למ"ק;
 (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 4.5 אגורות למ"ק.

(ב) מי שהייב בהיטל לפי תקנת משנה (א) ושיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על האמור להלן, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על השיעורים האמורים:

- (1) בכל הארץ — 52.0 אגורות למ"ק;
 (2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 51.5 אגורות למ"ק;
 (3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 49.5 אגורות למ"ק.

(ג) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעור ההיטל האמור בתקנת משנה 4(1)(א) רק 5 אגורות למ"ק; שאר שיעורי ההיטל האמורים בתקנה 4 יחולו כפי שהם על מפיק או ספק כאמור, לפי הענין.

(ד) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים, יוטל היטל איזון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית שאן	4.5	2,000
עמק הירדן	6.5	2,000
עמק חרוד	7.0	2,000
עמק החולה	7.0	1,800
שפלת החוף	7.0	1,500
עמק זבולון	7.0	1,500
עמק יזרעאל	7.0	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בכריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ה) על מים המיועדים לשימוש במשקי עזר, אשר צוינו כך ברשיון ההפקה ואשר עלותם היא 54.5 אגורות למ"ק או למטה מזה, יהיה שיעור ההיטל 9.5 אגורות למ"ק, ובלבד ששיעור זה יחול על אותן כמויות מים שצורך כל משק עזר, כולל התצרוכת הביתית, מעל 500 המ"ק הראשונים לשנה.

(ו) לענין תקנות אלה ייחשבו כמשקי עזר ויירשמו כך ברשיון ההפקה, רק אותם משקי עזר שאפיים החקלאי הוכח להנחת דעתו של נציב המים, אשר נכללו ברשימות מפורטות שהגיש המפיק או הספק, הכוללות פירוט צריכת המים השנתית שלהם.

7. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, בתנאים ובשיעורים המפורטים לקמן:

(1) אם עלות המים היא 35.0 אגורות למ"ק או למטה מזה — 25.0 אגורות למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות על 55.0 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 55.0 אגורות למ"ק;

(2) אם עלות המים היא בין 35.1 אגורות למ"ק ל-70.0 אגורות למ"ק — 20.0 אגורות למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 80.0 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 80.0 אגורות למ"ק;

(3) אם עלות המים היא בין 70.1 אגורות למ"ק ל-95.0 אגורות למ"ק — 10.0 אגורות למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 95.0 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 95.0 אגורות למ"ק.

8. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו היא 70.0 אגורות למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון בשיעור של 40.0 אגורות למ"ק, על כל כמות המים המופקת או המסופקת, הכל בהתאם לענין, אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 70.0 אגורות למ"ק, ישלם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 70.0 אגורות למ"ק.

9. (א) ספק החייב בתשלום היטל איוון על פי תקנות אלה, רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדון, הכולל היטל איוון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק.

(ג) חייב הספק בהיטל איוון בסכום גבוה או נמוך יותר, בשל כמות המים שסיפק לצרכן, מזה שגבה מן הצרכן לפי התעריף כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

2 ק"ת השל"י, עמ' 2218.

קובץ החקיקה 3732, ט"ו בתמוז השל"י, 1.7.1977

10. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרת המים השונות, על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איוון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.
11. תקנות המים (היטל איוון) (מס' 2), תשל"ו-1976: – בטלות.
12. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (היטל איוון), תשל"ו-1977".

ביטול

השם

אהרן אוון
שר החקלאות

ד' בתמוז תשל"ו (20 ביוני 1977)
(חמ 737602)

חוק המים, תשי"ט – 1959

תקנות בדבר הענקה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, תשי"ט-1959, ולאחר התייעצות כמועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –

הגדרות

"מפיק" – אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכה עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" – אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"צרכן" – אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" – תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עליו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצית;

"משתמש במים" – מי שנמנה על תאגיד צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" – כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" – מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם והובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" – מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן, אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת – אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" – מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

”נקודת מעבר” —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוטה של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

”נקודת מדידה” —

(1) אצל ספק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

”כמות מים מוקצית” — כמות המים המוקצית כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה, על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב.

”כמות המים המופקת”, לגבי מפיק לצריכתו העצמית — כמות המים המופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

”כמות המים המסופקת”, לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

”הוצאות הספקה” — ההוצאות להפעלה ולהנהלה, לחזוקה ולשירותי הון של כל מערכת הספקת המים, לרבות אותו חלק של מערכת משולבת המשמש כמערכת הספקת מים;

”עלות מים” — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

”יחידת מים” — מטר מעוקב של מים;

”מחיר מים” — המחיר המשולם לספק מאת צרכן בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; גקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף;

”הענקה” — כלל התשלום מקרן האיוון בעד כמות המים המוקצית, בהתאם להוראות תקנות אלה;

”שיעור הענקה” — הענקה מחושבת ליחידת מים.

דרך החישוב של עלות מים

2. (א) חישוב עלות מים, לענין תקנות אלה, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

3. הענקה כמפורט בתקנות אלה תינתן בהתאם למטרות המים ולעונות, כפי שצויינו ברשיון הפקה.

הענקות בהתאם
למטרות המים
ולעונות

4. (א) ספק של מים לחקלאות אשר עלות המים שלו היא 75.1 אגורות למ"ק או למעלה מזה וכלל ההכנסות שלו בשל כל המים שסיפק נפל מהוצאות ההספקה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין העלות לבין 75.0 אגורות למ"ק; ובלבד שבעד תוספת מים גמישה לחקלאות ובעד כל כמות מים שמעל לכמות המים המוקצית, גבה מצרכניו מחיר של 120 אגורות למ"ק.

הענקות על מים
לחקלאות

(ב) מפיק של מים לחקלאות, אשר עלות המים שלו היא 75.1 אגורות למ"ק או למעלה מזה יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין העלות לבין 75.0 אגורות למ"ק; ובלבד שבעד תוספת מים גמישה לחקלאות יהיה זכאי להענקה רק בשיעור ההפרש שבין העלות לבין 120 אגורות למ"ק.

5. (א) מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, הכל לפי הענין, היא 135.1 אגורות למ"ק או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 135.0 אגורות, שייקראו להלן – גבול הענקה לייצור תעשייתי.

שיעור ההענקה
על מים לייצור
תעשייתי

6. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, או אשר עלות המים שלו היא 80.1 אגורות או למעלה מזה, יהיה זכאי להענקה בגובה ההפרש שבין עלות המים לבין 80.0 אגורות, שייקראו להלן – גבול הענקה לצרכי בית.

שיעור ההענקה
על מים לצרכי
בית, מסחר,
מלאכה, שירותים
ושירותים ציבוריים

7. (א) היה מחיר המים שספק של מים לחקלאות גובה מצרכניו, נמוך ממחיר המים הנקוב בתקנה 4, הכל לפי הענין, יהיה אותו ספק זכאי להענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין הוצאות ההספקה שלו לבין ההכנסה העשויה להתקבל ממחיר המים האמור.

הענקה חלקית

(ב) היה מחיר המים שספק של מים לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים גובה מצרכניו, נמוך מגבול ההענקה לייצור תעשייתי או גבול ההענקה לצרכי בית, הכל בהתאם לענין, יהיה אותו ספק זכאי לשיעור הענקה אך ורק בגובה ההפרש שבין עלות המים שלו לבין גבול ההענקה כאמור.

(ג) הענקה לספק תינתן, בכל מקרה, רק אם עלו הוצאות ההספקה על כל התמורה המתקבלת בפועל מצרכנים בעד כל המים שסיפק, ולא תעלה ההענקה, בכל מקרה, על ההפרש שבין הוצאות ההספקה לבין התמורה הכוללת כאמור; לענין ספק שמספק מים למטרות צריכה שונות, תובא בחשבון התמורה הכוללת מכלל מטרות הצריכה האמורות.

8. (א) ספק אשר קיבל הענקה מקרן האיזון על פי תקנות אלה, חייב לנכות ממחיר המים שהוא גובה מצרכניו, סכום השווה להענקה העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת לצרכן.

ניכור הענקה
מצרכן

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדין, אשר נקבע בהתחשב בהענקות, לא יהיה חייב לנכות ממחיר המים סכום נוסף בשל ההענקה כאמור.

(ג) קיבל הספק הענקה בסכום גבוה או נמוך יותר בשל כמות מים שהוא סיפק לצרכן, מזה שבא לידי ביטוי באמצעות התעריף, כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם.

הענקה חדשה 9. (א) מפיק או ספק, שהתחיל להפיק או לספק מים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), לא יהיה זכאי להענקה, אלא אם נציב המים אישר מראש את מטרת ההפקה או ההספקה כחיונית וכמצדיקה מתן הענקה, על סמך בקשה שהוגשה לו מאת המפיק או הספק, לפני תחילתה של אותה הפקה או הספקה.

(ב) מפיק או ספק שלא קיבל בעבר הענקה ושינה את מערכת הפקת המים או מערכת הספקת המים לאחר כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973), יראוהו כאילו התחיל להפיק או לספק מים, כאמור בתקנת משנה (א).

איי-תחולה 10. (א) הוראות תקנות אלה לא יחולו על מי שמפיק או מספק מים מותפלים, מיי-שפכים מטוהרים, מי שטפונות או מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרת המים השונות, על פי קביעת נציב המים.

(ב) במקרים מיוחדים, רשאי נציב המים להחיל תקנות אלה, כולן או מקצתן, על מים כאמור בתקנת משנה (א), אם שוכנע כי מטרת ההפקה או ההספקה של מים כאמור חיונית ומצדיקה מתן הענקה או אם ניתנה בעבר הענקה בעדם.

ביטול 11. תקנות המים (הענקות) (מס' 2), תשל"ו-1976² — בטלות.

השם 12. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (הענקות) תשל"ו-1977".

אהרן און
שר החקלאות

ד' בתמוז תשל"ז (20 ביוני 1977)
(חמ 737602)

2 ק"ת תשל"ו, עמ' 2214.

חוק המים, תשי"ט-1959

תקנות בדבר תשלום מיוחד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 124 ו-159 לחוק המים, תשי"ט-1959, ולאחר התייע-צות עם מועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 2 1. בתקנה 2 לתקנות המים (תשלום מיוחד), תשל"ד-1974² (להלן — התקנות העיקריות), במקום תקנות משנה (ב), (ג) ו-(ד) יבוא:

"(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות יהיה כלהלן:

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166; תשכ"א, עמ' 175; תשל"ב, עמ' 8.
2 ק"ת תשל"ד, עמ' 1904; תשל"ה, עמ' 1337; תשל"ו, עמ' 764; תשל"ז, עמ' 2222.

- (1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 90 אגורות למ"ק;
 (2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 100 אגורות למ"ק.
- (ג) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לייצור תעשייתי יהיה כלהלן:
 (1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 90 אגורות למ"ק;
 (2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצית — 100 אגורות למ"ק.
- (ד) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה כלהלן:
 (1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצית — 140 אגורות למ"ק;
 (2) לגבי כמות מים נחרגת מעל 10% מכמות המים המוקצית — 150 אגורות למ"ק.

2. (א) בתקנה 3(ב) לתקנות העיקריות, במקום "לפי תקנות משנה (א) ו-(ג)" יבוא — "לפי תקנת משנה (א)".
 (ב) תקנת משנה 3(ג) — תבוטל.
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (חשלום מיוחד) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977".

אהרן ארון
 שר החקלאות

ד' בתמוז תשל"ז (20 ביוני 1977)
 (חמ 737601)

חוק המים, תשי"ט—1959

תקנות בדבר תעריפי מים ברשויות מקומיות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, תשי"ט—1959, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

"רשות מקומית" — עירייה, מועצה מקומית וכן מועצה אזורית המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן.

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 166.

אספקת מים
לפי תעריפים

2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטה, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

התעריפים כוללים
היטלי איוון ומס
ערך מוסף

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם, ואת מס ערך מוסף.

תעריפי מים
חדשים

4. התעריפים למים שמספקים הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

באגרות למ"ק

(1) לצריכה ביתית

- 1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —
- 1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם 175
- 1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם 275
- 1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף 420
- 1.1.4 משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרות בדירה, והצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בסעיף 1.1.1, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת).
- הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בסעיף 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.
- 1.1.5 כבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, בהם קיימת צריכת מים משותפת, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר הזדורים, על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2 גינות גוי מושקות —
- 1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדי-רה או מעל לכמות המוגדלת 95
- 1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות, פרט למפורטות להלן בנפרד — ההגבלה תהיה של 8.5 מ"ק לחודש, בין החדשים אפריל—נובמבר בלבד.
- 1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון קרית גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר שבע, לרבות העיריות האמורות, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בין החדשים אפריל—נובמבר בלבד.

- 1.2.1.3 ברשויות מקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בין החודשים אפריל—נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בין החודשים דצמבר—מרס.
- 1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בסעיפים 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה 95
- 1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בסעיפים 1.1.2 ו-1.1.3 לפי הענין.
- 1.2.4 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור אליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר ההדרים על פי החלטת הרשות המקומית.
- 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בסעיפים 1.1—1.2.4 הכל לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

(2) לתעשייה

- 2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית — כאשר המים מופקים בידי הרשות המקומית —
- 166 בגבולות הכמות המוקצבת
- 266 מעל לכמות המוקצבת
- 2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו.
- בגבולות הכמות המוקצבת —
- כאשר מירב כמות המים לתעשייה ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית
- 166 כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המהיר המשולם לספק במקור המים ממנו מסופקת מירב כמות המים לתעשייה, בתוספת 40 אגורות למ"ק (להלן — המהיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

- 266 כאשר מירב כמות המים לתעשייה מופקת בידי הרשות המקומית
 כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —
 המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 100 אגורות למ"ק.
- 2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה 300

(3) לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
 כאשר המים מופקים בידי הרשות המקומית —
 בגבולות הכמות המוקצבת
 60 מעל לכמות המוקצבת
 160 מי שמקבל מרשות מקומית מים לחקלאות במסגרת כמות מים כוללת המוקצבת לרשות המקומית למטרה זו, יראו את כמות המים שהוא מקבל מן הרשות המקומית ככמות המים המוקצבת לענין תקנות אלה.
- 3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מירב כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו.
 כאשר מירב כמות המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית —
 בגבולות הכמות המוקצבת
 60 כאשר מירב כמות המים נקנית מספקים —
 אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק —
 המחיר המשולם לספק ממקור המים ממנו מסופקת מירב כמות המים לחקלאות, בתוספת 20 אגורות למ"ק.
- מעל לכמות המוקצבת —
 160 כאשר מירב כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית
 כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —
 המחיר המשולם לספק בתוספת 20 אגורות למ"ק ובתור-
 ספת 100 אגורות למ"ק.
- 3.3 למשקי עזר —
 בגבולות הכמות המוקצבת
 96 מעל לכמות המוקצבת
 196

(4) לשירותים ושירותים ציבוריים

	4.1	למוסדות חינוך –
221	(א)	לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה –
221		בגבולות הכמות המוקצבת
431		מעל לכמות המוקצבת
	4.2	לבתי חולים –
222	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה –
222		בגבולות הכמות המוקצבת
432		מעל לכמות המוקצבת
	4.3	לבתי מלון –
170	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה –
170		בגבולות הכמות המוקצבת
270		מעל לכמות המוקצבת
	4.4	למיתקני בטחון –
223	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה –
223		בגבולות הכמות המוקצבת
434		מעל לכמות המוקצבת
	4.5	לגיבון –
	4.5.1	לגיבון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית –
100	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה
	(ב)	נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה –
100		בגבולות הכמות המוקצבת
200		מעל לכמות המוקצבת
	4.5.2	לגינות גוי מושקות, פרט לגיבון ציבורי ופרט לגינות גוי מושקות, המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגינות הגוי נמדדים בנפרד –
	(א)	בהגבלות ובתקופות המפורטות בסעיפים 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה
95		
285	(ב)	מעבר להגבלות
	4.6	למיתקני תחבורה –
302	(א)	לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

302	בגבולות הכמות המוקצבת	
455	מעל לכמות המוקצבת	
	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא	4.7
224	פורטו במקום אחר בתקנות אלה	
225	למכבסות	4.8
226	לחגויות דגים	4.9
227	לבריכות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
400	לבניה	4.11
310	למסעדות, בתי קפה ומזנונים	4.12
425	לחגויות, עסקים ומשרדים	4.13
305	לכל שימוש אחר שלא פורט במקום אחר בתקנות אלה	4.14

(5) אגרת מינימום

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

5.1	לצריכה ביתית	— כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בסעיף (1).
5.2	לתעשייה	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בסעיף (2).
5.3	לחקלאות	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בסעיף (3).
5.4	לשירותים ושירותים ציבוריים למעט חגויות, עסקים ומשרדים	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בסעיף (4).
5.5	לחגויות, עסקים ומשרדים	— כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בסעיף (4.13).

5. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדוימים, שנעשה לפחות אחת לחדשיים, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), תשל"ו—1976, ובצמוד להודעה לצרכנים על תצרוכת המים שלהם, כאמור באותן תקנות, לפחות אחת לחדשיים; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) מבלי לפגוע באמור בתקנות משנה (א) רשאית רשות המקומית לנקוט בדרכי גבייה אחרות, באישורו מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גבייה.

2 ק"ת תשל"ו, עמ' 1116.

גביית על פי קריא מדוימים

מים לתעשייה,
לשירותים ושירותים
ציבוריים —
חישוב שנתי

6. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים, הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית, את התעריפים המפורטים בתקנה 4(2) ו-4(4), הכל לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה, תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן, כאמור בתקנת משנה (א), ובאם ימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית, שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנזרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

ביטול תחולת
התקנות

7. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצרכיה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקל-אות בבקשה מנומקת, להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ג) מצא שר החקלאות, כי עלויות המים של רשות מקומית מסוימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשייה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

עדיפות על
חוקי עזר

8. מלבד אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

9. הוראות תקנות אלה לא יחולו בתחום עיריית אילת.

אי תחולה

10. תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות) (מס' 2), תשל"ז-1976 — בטלות.

ביטול

11. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), תשל"ז-1977".

השם

אהרן ארזן
שר החקלאות

ד' בתמוז תשל"ז (20 ביוני 1977)
(חכ" 737617)

3 ק"ח תשל"ז, עמ' 2223.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאונו בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה האזורית אונו חוק עזר זה:

1. במקום התוספת השניה לחוק עזר לאונו (מודעות ושלטים), תשכ"א—1961, יבוא:

החלפת התוספת השניה

"תוספת שניה"

(סעיפים 3(א) ו-9(ב))

שיעור האגרה בלירה

100	1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע, לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום עשי (ועד בכלל) או חלק משבוע
	2. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה על לוח מודעות או במקום אחר, לכל שבוע —
50	(1) מודעה גדולה
10	לכל יום נוסף
30	(2) מודעה בינונית, קטנה וזעירה
5	לכל יום נוסף
	3. (1) שלט המותקן בשטח התפוס על-ידי עסק כששטח השלט במטרים מרובעים (ועד בכלל), לשנה —
150	עד 1
400	למעלה מ-1 עד 2
200	לכל מ"ר נוסף או חלק ממנו
	(2) לכל שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (1)
200	4. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק, לכל מטר מרובע או חלק ממנו, לשנה
"100	5. שונה תוכן השלט, לכל מ"ר או חלק ממנו — לשנה

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לאונו (מודעות ושלטים) (תיקון), תשל"ז—1977".

השם

זלמן מסחרי

ראש המועצה האזורית אונו

נתאשר.

י"ב בסיון תשל"ז (29 במאי 1977)
(חמ 8/17)

שלמה הלל

שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשכ"א, עמ' 2672.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לנשר בדבר ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית נשר חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 8 לחוק עזר לנשר (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ז—
1967² (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:
- "עונשין
8. העובר על הוראה מהוראות סעיפים 3 או 6(ב), דינו — קנס 5000 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4 והיתה העבירה גמשכת, דינו — קנס נוסף 200 לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו."

2. במקום התוספת לחוק העזר העיקרי יבוא:

"תוספת

(סעיף 5)

שיעור האגרה בלירות	
150	1. בעד ניקוי מגרש — ששטחו עד חצי דונם
140	לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו
100	2. בעד ניקוי חצר — ששטחה עד חצי דונם
50	לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו
50	3. בעד ניקוי כניסה לבנין

3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנשר (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים) (תיקון), תשל"ז—1977".

ישראל קלר טג
ראש המועצה המקומית נשר

נתאשר.
י"ב בסיון תשל"ז (29 במאי 1977)
(חמ 8/39)

שלמה הלל
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשכ"ז, עמ' 2074.